

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה | י"ד ע"י ארגון "שלימות התורה" באר"ק
כולל אברכים • תוכנית "לומדיך" לכני הישיבות • קול הזוהר הקדוש • גיליון "שלימות התורה"

ה' תמוז
השפ"ה
פרשת
בלק
גיליון ד"ט

המקבילים כתבו, כי חמש דפין מזהר הקדוש בכל יום הוא תועלת גדול ותקון גדול לנפש להאירה ולזכרה ולתקנה, והוא מרפא ותקון לחטאים ולפגעים של הנפש. (משה אפרים סימן תקט"ו סעיף קטן ז)

דבר המערכת

"תפוחים אדומים!... תפוחים מתוקים!..."
"כל תפוח בשני גריינישו!"

יום בהיר היה זה בשוק המרכזי בעיירה הקטנה איישישוק, האלמנה חנה'לה מוכרת התפוחים, עמדה שם כמידי יום, מציעה את מרכולתה המתוקה לעוברים ושבים. דבר לא הכין אותה למה שיקרה בשניות הבאות.

איוון, גוי מגושם, עוד אחד מהנוף הטבעי של איישישוק. נראה שקם היום קצת עצבני, קצת יותר מבכל יום אחר.

איוון הגיה אל השוק, פונה בחדות אל דוכנה הצנוע של חנה'לה, ובדחיפת רגל אחת הופך את כל הדוכן על פניו, וממשיך לדרכו כשצחוק מרושע נשמע מפיו.

"אוי!" זועקת חנה'לה פוכרת ידיה בפניה. פרנסתה מתפרקת מול עיניה, תפוחיה מתגלגלים על הקרקע, מכל כיוון אצים ותופסים הבריות תפוחים המתפזרים לכל עבר.

"אוי, מה אעשה לפרנסתי!" בוכה חנה'לה ביאוש. "התפוחים הנפלאים שלי!"

משה-זונדל מוכר הכעכים ניגש בזריזות לעברה, "הקשיבי לי חנה'לה! לא עת לבכות עכשיו. לא עכשיו! מהרי וחטפי גם

הלימוד היומי

בזוהר הקדוש עם פירוש 'הסולם'
לשבוע פרשת בלק

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	טז	פנחס	רמא-רמא	דרכי-דרכי
ראשון	יז	פנחס	רמא-רמא	דרכי-דרכי
שני	יח	פנחס	רמא-רמא	דרכי-דרכי
שלישי	יט	פנחס	רמא-רמא	דרכי-דרכי
רביעי	כ	פנחס	רמא-רמא	דרכי-דרכי
חמישי	כא	פנחס	רמא-רמא	דרכי-דרכי
ששי	כב	פנחס	רמא-רמא	דרכי-דרכי
שבת	כג	פנחס	רמא-רמא	דרכי-דרכי

לשמיעה דרך הטלפון בנסו לשלוח: ② < ⑥⑥

הכרת הטוב - עבודת ה'

שכינתא מעפרא ולעילוי שכינת עוזנו, לכבוד שבת קודש, מפירוש 'הסולם' על הזוהר הקדוש בסעיפים של"ו – של"ז בפרשתנו, שבת-קודש פרשת 'בלק', המעורר אותנו מהמזכר בפרשתנו בדברים מבהילים, להשיג באהבת ה' יתברך עלינו ולהתחזק בעבודתו יתברך.

ונודעו דברי הקדמונים ע"ה במעלה הנפלאה של לימוד התורה הקדושה ביום שבת קודש, ובפרט בלימוד סודות התורה, ובפרט כשהלימוד הוא בלתי לה' יתברך לבדו לעשות רצונו שציונו לעסוק בדברי תורה, ואשרי הזוכה והמשכיל לליבו לקיים דבריהם, וטוב לו בזה ובבא. "אל א-ל אדון מחוללו, מנחה היא שלוחה..."

פתח ואמר [עם הפסוק] "עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב" וגו'. "עמי", כמה הקדוש ברוך הוא הוא אב רחמן על בניו, אף על פי שחטאו אליו, כל דבריו הם באהבה להם, כאב אל בנו. חטא הבן לאביו, מכה אותו, וכל כמה שמכה אותו אינו חוזר מדרכו. גוער בו בדברים, ואינו מקבל ממנו. אמר אביו, איני רוצה לעשות לבני כמו שעשיתי עד הנה, אם אכה אותו יהיה כואב בראשו, וכאבו עלי. אהיה גוער בו, הרי צורתו משתנה. מה אעשה. אלא אלך ואתחנן לו, ואמר לו דברים רכים, כדי שלא יעצב.

כן בכל הדרכים הלך הקדוש ברוך הוא עם ישראל. התחיל עמו להכותם ולא קבלו. גער בהם, ולא קבלו. אמר הקדוש ברוך הוא רואה אני בבני, שבשביל המכות שהלכתי איתם, הם כואבים בראשיהם. אוי, הרי את הקאב שלהם אני מרגיש. שכתוב, "בכל צרתם לו צר". אנגור בהם, הרי משתנה צורתם, שכתוב, "חשך משחור תאדם לא נכרו בחוצות". אוי, קשאני מסתכל בהם ואני מכיר אותם. עתה אהיה מתחנן לפניכם תחנונים. "עמי מה עשיתי לך ומה הלאיתיך". בן יחיד שלי, אהוב נפשי, ראה מה עשיתי לך. השלמתי אותך על כל בני ה' כלי, השלמתי אותך על כל מלכי העולם. ואם עשיתי מעשים אחרים, "ענה בי". אתה תעיד בי.

הדברים המרטיטים הללו, צריכים לחזור לעומק ליבנו פנימה. עד כמה היא אהבת ה' יתברך אלינו. ובראותנו זאת, עלינו לחזק מתנים ולאמת' כח עזים וגיבורים בקדושה כנמרם וכאריות, להתחזק עוד ועוד בעבודת ה' יתברך בקדושה וטהרה עליונה, ולעלות מעלה מעלה בדביקות בה' יתברך עד בואנו לגמר התיקון ברחמים – רק כי זה רצון ה' יתברך. "לעשות רצונך אלהי חפצתי ותודתך בתוך מעי..."

שבת שלום ומבורך!

שלימות הפרשה

דבר נודע הוא, שכאשר יגיע לביתו של אדם מקבץ נדבות, ובעל הבית יחליט להעניק לו חמישה שקלים לדוגמא, אם מקבץ הנדבות יזיעף פנים ויתלונן על הסכום המועט וכדומה, בפעם הבאה שיראה בעל-הבית את המקבץ הזה שוב מתדפק על דלתות ביתו, או שלא יפתח לו כלל את הדלת, או שיפוטרו בלא כלום.

ומאידך גיסא, אם המקבץ נדבות שקיבל חמישה שקלים, יודה מעומק הלב, ידעף ברכות עד בלי די, וישאר טעם טוב, בפעם הבאה שיתדפק על דלתותיו של בעל-הבית, הוא יתקבל בסבר פנים יפות, סכום התרומה יעלה, יוצע לו לטעום משהו ולהרוות את צימאונו, וכן על זה הדרך.

ה' יתברך, מרעיף עלינו, עם ישראל, טובות וישועות עצומות בכל יום ויום ובכל רגע ורגע, ובכך מגלה לנו אבינו שבשמיים את אהבתו האדירה לעמו ישראל. אבל אם חסר לנו בהכרת הטוב העצום הזה, ולא מעריכים כל-כך את אהבת ה' יתברך וניסיו העצומים אלינו, זה כביכול נותן פחות 'חשק' לתת לנו עוד...

גם בתקופת פרשתנו, עת זממו שונאי ישראל כבכל דור ודור לעמוד עלינו לכולותינו, הקדוש ברוך הוא ברחמיו המרובים הצילנו מידם ומפיהם, עצתם הרעה הופרה, וכל דיבורי דבריהם הפכו לטובה ולברכה לעם ישראל. "היפלא מה דבר"... ועלינו לזכור תמיד, להודות ולהלל את ה' יתברך על כל נשימה ונשימה, ובפרט על הנסים העצומים שחווינו בכלל, ובתקופה הזאת בפרט, וכך נזכה ברחמי ה' יתברך להמשיך ישועות וניסים מעל לגדר הטבע, כאשר בעצם הטבע בעצמו הוא נס גדול ונפלא...

ואם ישאל השואל, כיצד אוכל להשיב טובה לה' יתברך? "מי אנוכ'..."? התשובה היא פשוטה. כמובא בדברי חז"ל הקדושים, שרצון ה' יתברך הוא להנות לנבראיו. כן. שאנו, עם-ישראל, שכל העולם כולו נברא רק בעבורנו, נוכל לקבל את השפע האלוהי העליון שנשמותינו.

רק שנכין את נשמותינו, כדי שנהיה ראויים לקבל את כל הטוב הזה. לימוד התורה הקדושה לשם-שמיים, מצוות ומעשים טובים לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו, והליכתנו בדרך הזאת היא ההכרת הטוב הגדולה ביותר, שעומה אנו עושים נחת רוח לבוראנו, ששמח כאשר לנו טוב...

והנה נביא כאן בסייעתא דשמיא לכבוד ה' יתברך, לאוקמא

סיפור מהזוהר הקדוש

רבי אלעזר היה הולך לראות את רבי יוסי חמיו. ורבי אבא והחברים הלכו עמו.

בעוד שהיו הולכים, הגיעה יונה אחת אל רבי אלעזר, חנתה, וצפצפה לפניו. אמר רבי אלעזר: "יונה כשרה, נאמנת את תמיד בשליחותך, לך ואמרי לו, לרבי יוסי חמיו, הרי החברים באים אליך, ואני עמהם. ונס יקרה לו לג' ימים ולא יפול עלי פחד, כי בשמחה אנו הולכים אליך."

שב ואמר: "איני שמח הרבה. כי רע בעיני הרבה, על רמון מלא אחד, שניתן תחתיו. דהיינו שמת במקומו. ושמו יוס'". הלכה אותה היונה מפניו. והחברים הלכו.

בנו של רבי יוסי דפקיעין

שמו, כי נסתלק מן עולם הזה, ואין מי שראוי להשתדל בו. והוא קרוב אלינו."

נטו מן הדרך והלכו שמה. כיון שראו אותם, כל בני העיר יצאו לקראתם, והחברים האלו נכנסו שמה בבית רבי יוסי דפקיעין.

בן קטן היה לו לרבי יוסי, ולא נתן שום בן אדם שיקרב אל המטה של אביו אחר שמת, אלא הוא לבדו היה עומד סמוך לו, ובכה עליו, ונתדבקו פיו בפיו. פתח אותו הילד ואמר: "דבון העולם! כתוב בתורה, כי יקרא קן צפור לפניך וגו'. שלח תשלח את האם וגו'."

היה צועק הילד ובוכה, אמר: "דבון של

אמר רבי אבא לרבי אלעזר: "מה זו פליאה הגדולה שראיתו?"

אמר לו: "יונה זו באה אלי בשליחות מרבי יוסי חמי, שהוא בבית חליו. וידעתי מאותה היונה שכבר ניצל, וחילוף ניתן עליו, כלומר שאדם אחר ניתן שימות במקומו, והוא נרפא."

בעוד שהיו הולכים, הנה עורב אחד עמד לפניהם, קרא בכח וצפצף צפצוף גדול. אמר רבי אלעזר: "לך אתה עומד, ולכך אתה מתוקן, דהיינו שייבשר בשורות רעות, לך לדרכך, שכבר ידעתי."

אמר רבי אלעזר: "נלך ונגמול חסד לרמון שהיה מלא מכל, ורבי יוסי דפקיעין הוא

שאלות ותשובות

מהזוהר הקדוש בפרשת השבוע מ"הק לישראל"

א. מדוע כתוב בפסוק "הפילה לעני כי יעטוף?"

1. על שהעני מתעטף בשק, מתוך צער.
2. שמעב תפלות האחרות שבעולם.
3. שמתפלל על שיהיו לו לחם וכסות.

ב. האם מותר לאדם להרים את ידיו כלפי מעלה?

1. מותר.
2. רק בתפילה ובברכות.
3. אסור.

ג. על מי נאמר "מי בכס ירא ה', שומע בקול עבדו?"

1. מי ששומע בקול עבדו ה', תלמידי החכמים שבדור.
2. השומר שבת קדוש, ושמיטה.
3. הבא לבית הכנסת, ויום אחד לא בא להתפלל.

ד. איזו צורה היתה נראית על המזבח, כשהיו ישראל זכאים?

1. צורת כבש.
2. צורת אריה.
3. צורת שור.

ה. על מי נאמר "לא תשחית את עצה"

1. על תלמיד חכם.
2. על נשיא ישראל.
3. על כהן גדול.

ו. מהו סוד השם "שבת"?

1. שהבת מתעטרת מג' וי"ן, שבש"ן.
2. משום השביתה שגא "כי בו שבת".

התשובות הנשאלות והעשרות שנקבעו, יש להם מנוחה ביום השבת.

א-2 | ב-2 | ג-3 | ד-3 | ה-1 | ו-1

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בזה"ק-לישראל של השבוע.

ניתן לענות על השאלות מיום ה-300 בצדדיים עד שבוע שלאחריו באותו סמן.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 < 1.

מבפילים זכויות

דווקא עכשיו - בשהגאולה ברחמים קרובה

יהודי יקר! קראת? נהנית?

מוזמן לקחת חלק ושותפות בזיכוי הרבים בהפצה או תרומה

ולקבל הקדשה לזכותך ולזכות יקיריך! ארגון "שלימות התורה" מסייע לעידוד יהודים החפצים להנות בספר הזוהר הקדוש בנעימות ובחבה על ידי גיליון שבועי, קו טלפוני, ועוד.

יהודים רבים מחכים אתה תזכה אותם!

ניתן לתרום בעמדות 'קהילות' ע"ש "שלימות התורה"

שותפים
יחד מאירים את העולם

להצטרפות לשותפות:
054-8517381

אשריכם ישראל

משבחם של ישראל בזה"ק

על לימוד הזוהר הקדוש | מרן הר"ק בעל האור החיים זצ"ל

אמרות קודש

- ליוםא דהילולא ט"ו תמוז -

לצד שיחשוב האדם כי עיקר המצווה ותועלתה אינו אלא למי שיודע עיקרו טעמן. אבל עשיית מצווה בלא ידיעת טעם הרי הוא עושה מעשה שאין בו ממש כגוף בלא נשמה. ותמצא שכן כתבו בשם הרב האר"י ז"ל, כי מעשה בלא כוונת הדבר

הוא ככלי ריק. שהעיקר הוא המחשבה. ולזה בא מאמר הכתוב כאן 'אם בחוקותי תלכו'. פירוש, אם האדם יעשה המצווה בכוונה זו לצד אשר חקק ה' ברוך הוא, תועיל להם הכוונה כאילו קיימו המצוות כמו שנחכוון ה' לעשות.

(אור החיים ויקרא כו, לג)

המשך מעשה מהזוהר הקדוש

היה עמוד של אש פוסק ביניהם, לבין הנפטר, ואותו הילד היה דבוק בפיו של אביו ולא היו נפרדים. אמר רבי אלעזר: "על כן הפסיק עמוד האש, או שרוצה הקב"ה לעשות נס להחיותו. או שרוצה שלא יעסוק בו אדם אחר. אבל הדיבורים של אותו הילד ודמעותיו איני יכול לסבול".

בעוד שהיו יושבים, שמעו קול אחד שהיה אומר: "אשרי אתה רבי יוסי! שהדיבורים של אותו גדי הקטן, ודמעותיו, עלו אל הכסא של מלך הקדוש, ודנו הדין. וי"ג בני אדם הזמין הקב"ה בשבילך למלאך המות, לפדות אותך, והנה עשרים ושנים שנה הוסיפו לך עד שתלמוד תורה לאותו גדי השלם האהוב לפני הקב"ה".

קמו רבי אלעזר והחברים, ולא נתנו לאיש לעמוד בבית. מיד ראו אותו עמוד האש שנסתלק, ורבי יוסי פתח עיניו. ואותו הילד היה דבוק פיו בפיו. אמר רבי אלעזר "אשרי חלקנו שראינו תחיית המתים עין בעין".

קרבו אליו, והיה אותו ילד ישן כמו שהיה גווע מעולם הזה. אמרו: "אשרי חלקך רבי יוסי, וברוך הרחמן שעשה לך נס על הצעקות והבכיות של בנך, ובדבריו, שהיה דוחק בדיבורים יפים לשער השמים, בדיבורו ובדמעותיו הוסיפו לך חיים".

לקחו אותו הילד ונשקוהו, ובכו עמו מרוב שמחה והוציאוהו לבית אביו, ועוררו אותו משנתו, ולא הודיעו לו מיד, מתחיית אביו, אלא לאחר כך, שמחו שמה שלושה ימים, וחידשו עם רבי יוסי ההוא, כמה חידושים בתורה.

(ע"פ זוהר בלק)

שלימות ההלכה

פנינים משולחן ערוך הזוהר | אמירת קרבנות וקטורת

בין הערבים יקטירנה וגו'. וזה הוא קיומו של העולם שלמטה, ושל העולם שלמעלה.

בוא וראה, כי העמדנו מה שכתוב, "ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה" וגו'. כי השבירה של הסטרא אחרא, אינה אלא קטורת. משום שאין שמחה וחביבות לפני הקדוש ברוך הוא כמו הקטורת. ועומדת לבטל הכשפים והדברים הרעים מן הבית.

(ספירוש 'הסולם' על הזוהר הקדוש בפרשת במדבר ומוזר-חדש שיר השירים)

זכות הרפסת והפצת הגיליון השבועי

נדרמה לזכות ולעילוי נשמת
הרה"ח אפרים אהרן ב"ר יהודה צבי ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

קול הזוהר הקדוש:

03.523.4979

ארה"ב: 1-585.308.3263

- ◆ שיעורים באידיש
- ◆ שיעורים בעברית
- ◆ מענה לשאלות בלימוד
- ◆ תרומות והקדשות
- ◆ הדעות ועדכונים
- ◆ מבחן טלפוני
- ◆ מעבר לקווים נוספים
- ◆ תזכורת לימוד היומי

נהנית מהגיליון? הערות או הארות? מעוניין לזכות הרבים בהפצה או לקחת שותפות? התחזקת? מכתבים למערכת?

נשמח לשמוע על כך!

השאירו הודעה למערכת בשלוחה *21 או במייל המערכת